

La cita anual amb el premi Manuel Vázquez Montalbán va permetre tornar a guardonar persones que excel·leixen en l'exercici de la professió. Aquest cop els premis eren per a Rosa Marqueta, Fran Llorente i Santiago Seguro. A l'acte de lliurament, serà i pausat, no es va evitar abordar temes que preocupen a la professió. Perquè es va parlar dels valors que representava la figura de l'escriptor que dóna nom als guardons, així com de la importància dels mitjans públics i del bon periodisme, aquell que es fa des de la independència i el rigor professional.

En defensa de la dignitat de la professió

Eudald Coll
Fotos: Jordi Salinas

Un crit a favor de la dignitat, a la professionalitat, a la independència. Un cop més el lliurament del premi Internacional Manuel Vázquez Montalbán, que va tenir lloc el passat 5 de juny al Palau de la Generalitat, va servir per guardonar els referents de l'ofici, aquells que destaquen no tan sols per l'excel·lència de la feina, sinó també per la manera com l'han portat a terme. Enguany, en la vuitena edició del premi, aquests van ser Rosa Marqueta, Fran Llorente i Santiago Seguro.

El perfil dels tres guardonats –que es coneixien des de final de l'any passat– va permetre congregar una nodrida representació de professionals de la informació, sobretot del món televisiu i del periodisme esportiu.

A més, també hi havia una part de la Junta directiva blaugrana, membres de la Fundació del Barça i Anna Sallés, viuda de Manuel Vázquez Montalbán, juntament amb el seu fill, Daniel Vázquez Sallés.

A l'inici de l'acte, el degà del Col·legi de Periodistes, Josep Maria Martí, va recordar que el premi es va instituir un any després de la mort sobtada del reconegut periodista i escriptor barceloní. També va apuntar que les institucions, empreses i mitjans que convoquen aquest guardó –*El País*, *El Punt-Avui*, *El Periódico*, Planeta, Ran-

dom House Mondadori i el Col·legi de Periodistes en la modalitat de Periodisme polític i cultural, aquest últim amb el Barça en la modalitat de Periodisme esportiu– tenien relació amb Vázquez Montalbán.

“No ha calgut anar massa lluny”, va dir Martí en referència als guardonats d'aquesta edició ja que, a diferència d'altres anys, enguany no hi ha periodistes estrangers entre els premiats. També va recordar que, en el cas de la modalitat de Periodisme polític i cultural, els dos guardonats són professionals amb una dilatada trajectòria en els mitjans públics, “elements essencials perquè els ciutadans tinguin accés a una informació plural i de qualitat”.

El degà dels periodistes també va ressaltar que ambdós són exemples “de pedra picada dels valors que representa el servei de l'audiovisual” i va afirmar que, en el context de crisi econòmica actual, “el seu treball pren encara més valor”.

Rosa Marqueta era fins fa poc cap d'Informatius de TV3, mentre que Fran Llorente és director d'informatius de TVE. Els dos, tal com destaca l'acta del jurat, destaquen per ser referents en l'àmbit dels informatius televisius però, al mateix temps, el fet de premiar-los és una manera de reconèixer la tasca que fan els mitjans de comunicació públics.

A dalt, Santiago Seguro, Rosa Marqueta i Fran Llorente al Palau de la Generalitat amb els respectius guardons. A les pàgines següents, a la foto superior, els tres guardonats i al seu costat, Anna Sallés, vídua de Vázquez Montalbán. A baix, Seguro durant el seu parlament i un moment del parlament del degà Josep Maria Martí.

En el seu parlament, Marqueta recordà que va conèixer Vázquez Montalbán el 1971, a primer de carrera i com va ser ell qui li va donar “la primera lliçó de periodisme”. “Et trobem a faltar”, afegí.

La vuitena edició del Premi Internacional Vázquez Montalbán va servir per reivindicar els mitjans públics

Marqueta va recordar que el guardó no és tan sols seu sinó “de tot un servei públic, de tota una redacció” i va aprofitar l’ocasió per reclamar “suport per a la supervivència d’una professió sense la qual no hi ha convivència ni

democràcia”. “Hi ha molta gent anònima i xarxes socials que intenten tenir una marca de credibilitat que no tenen”, va criticar Marqueta, contraposant-ho a la defensa d’uns “serveis públics de qualitat”.

Per la seva part, Fran Llorente –director d’Informatius de TVE des de maig de 2004, si bé està vinculat a la televisió pública des de 1988– va destacar el compromís de molts professionals per un periodisme de qualitat. “Vivim uns temps realment difícils per a milions d’espanyols, encara que també per a la nostra professió, que intenta trobar respostes enmig de la crisi”. “Però en aquests temps d’incer-

Dinou guardonats

Els premis Vázquez Montalbán van iniciar-se l’any 2004 i, per tant, enguany arriben a la vuitena edició. En aquests anys un total de dinou persones han rebut el guardó, onze en la categoria de Periodisme polític i cultural (tres vegades ha estat compartit) i vuit en Periodisme esportiu. Dels dinou premiats, tan sols cinc han estat dones, cap d’elles en la categoria de Periodisme esportiu i nou cops han estat periodistes estrangers.

Independència, professionalitat i lucidesa

Les actes dels jurats solen destacar els aspectes més rellevants dels guardonats. En el cas dels Premi Internacional de Periodisme Manuel Vázquez Montalbán, en els darrers anys, aquests elogis també han estat un clar missatge cap a la professió i a la societat al ressaltar aspectes i valors que cal recordar i tenir en compte enmig de la delicada situació en què es troba el periodisme. Això ha passat, de nou, amb els guardonats de l'edició d'enguany. Així, en la categoria de Periodisme polític i cultural, els membres del jurat van valorar que els dos premiats –Rosa Marqueta i Fran Llorente– són “uns referents de qualitat, independència i professionalitat en l'àmbit dels informatius televisius”. Així, d'aquesta manera, el jurat feia un reconeixement als mitjans de comunicació públics, “essencials com a garantia d'accés a una informació plural”.

Per la seva part, el jurat en la categoria de Periodisme esportiu, va decidir premiar Santiago Seguro, de qui Sandro Rossell va remarcar, entre altres aspectes, que és “un guardiolista de socarrel”. “Fa molts anys ja va dir-ho en Manolo, i així ho demostra en els articles”, va apuntar el màxim dirigent blaugrana. Acte seguit, el president del Barça va destacar de Seguro que és “equànim, plural, independent, rigorós i que no utilitza el Twitter per fer notícies”.

tesa –va prosseguir– es més necessari que mai el periodisme compromès, honest, que busca respostes”. Per això, al igual que havia fet Marqueta uns minuts abans, també va demanar una defensa del treball dels professionals del sector públic.

Finalment, Llorente va compartir el

“Hi ha molta gent anònima i xarxes socials que intenten tenir una marca de credibilitat que no tenen” (Rosa Marqueta)

guardó amb els milers de periodistes que es troben a l'atur, així com amb els companys de TVE. També va destacar que siguin els mateixos professionals del periodisme els que reconeixen la seva tasca. “Això és el millor estímul per seguir lluitant pel que creiem”, va concloure.

“En aquests temps d'incertesa, es més necessari que mai el periodisme compromès, honest” (Fran Llorente)

EL BARÇA DE MANOLO

El tercer dels parlaments va ser el del periodista Santiago Seguro, de qui Sandro Rossell va remarcar, entre altres aspectes, que és “un guardiolista de socarrel”. “Fa molts anys ja va dir-ho en Manolo, i així ho demostra en els articles”, va apuntar el màxim diri-

Sempre penso en Manuel Vázquez Montalbán com el periodista que tots aspirem a ser” (Santiago Seguro)

gent blaugrana.

Acte seguit, el president del Barça va destacar de Seguro que és “equànim, plural, independent, rigorós i que no utilitza el Twitter per fer notícies”.

A l'inici de l'acte, Josep Maria Martí ja havia destacat la tasca de Seguro, així com les seves aportacions “que ha fet a l'ofici com a llegat artesanal” i per les quals “és un exemple tant per a companys de professió com per a joves periodistes”.

En el seu parlament, Seguro –director adjunt del diari *Marca* i autor de nombrosos articles i de llibres com *El futbol i pasiones políticas*– va admetre que la vinculació amb Vázquez Montalbán li venia a través del record

de la seva família, de quan a setze anys llegia la revista *Triunfo* i escoltava com el seu pare i el seu germà li parlaven d'aquell periodista que hi escrivia.

A les pàgines de *Triunfo*, Seguro llegia com Montalbán defensava amb passió la contractació de Johan Cruyff i com allò li va fer descobrir el que era el Barça. Seguro va admetre que ad-

mirava “l'atreviment i la sinceritat” del periodista i escriptor barceloní, així com la capacitat per “desgranar la història del Barça”.

Seguro destacà que va ser el creador de Carvalho qui va escriure el relat dels blaugrana i com “va ser testimoni del que significava i significa per a Catalunya i per a milions d'aficionats de tot el món”. El director adjunt del *Marca* també va explicar que Montalbán “tenia una idea mítica del Barça que procedia de la seva infantesa. I ell volia connectar el món d'aquella infantesa amb els nous vents. I va ser Cruyff qui va aconseguir canviar la dinàmica del Barça i va convertir-lo en un club diferent”.

En aquest punt del seu discurs, Seguro es preguntà què pensaria Manuel Vázquez Montalbán del Barça actual. Tot seguit, ell mateix va respondre-ho. “Penso que seria un home feliç”, resumí. I va argumentar-ho: “evident-

ment faria una acotació cínica, però crec que estaria orgullós d'aquest Barça imperial perquè respon a tot el que en Manolo volia del Barça: un equip amb sentit de la història, amb classe, amb els peus a terra, amb segell català indiscutible i sense cap complex. Que representa el futbol". Perquè segons ell, aquest Barça representa tot allò que Vázquez Montalbán va defensar.

Segurola explicà com amb el temps va acabar tenint la sort de treballar conjuntament amb Vázquez Montalbán i com aquest li escrivia unes cròniques excel·lents. Per això li honora rebre aquest guardó. «És el premi que més il·lusió em fa perquè sempre penso en Vázquez Montalbán com el periodista que tots aspirem a ser», va concloure el periodista basc.

En el tram final de l'acte de lliurament, el conseller de Cultura, Ferran Mascarell, va prendre la paraula per recordar que el compromís i la independència de Manuel Vázquez Montalbán "són elements de referència per a tota una generació".

Mascarell també va agrair al Col·legi de Periodistes que faci una defensa del millor periodisme. "Vivim temps complexos i necessitem bon periodisme per fer-hi front", va admetre. "Ens cal un periodisme que treballi per la recerca de la veritat", va dir per després de recordar que no tothom ni tots els mitjans ho fan. I sobre els mitjans públics va afirmar que "certament són un element indispensable per a la construcció d'aquest país".

"Vivim un moment en què la realitat està troscejada, trencada, diversificada. Davant d'això, cal exigir un periodisme de qualitat. Llegint-vos i escoltant-vos –va afirmar al final del parlament el conseller de Cultura dirigint-se als tres guardonats– tots entenem millor aquesta enorme complexitat en la qual estem instal·lats".

